

ОБЩУВАНЕ НА УЧЕНИЦИ ОТ НАЧАЛНОТО УЧИЛИЩЕ И ТЕХНИТЕ РОДИТЕЛИ ЧРЕЗ МЕТОДА „STORITELLING“

Силвия Маринова Ангелова

ОУ „Христо Ботев“, с. Лозарево

COMMUNICATION BETWEEN PRIMARY SCHOOL PUPILS AND THEIR PARENTS THROUGH STORYTELLING METHOD

Silviya Marinova Angelova

Hristo Botev Primary School, Village of Lozarevo

Abstract: *The purpose of this article is to emphasize the importance of telling the stories as an effective tool to increase the communication between Primary School teachers, pupils and the parents of the latter ones through Storytelling method.*

The use of short stories is analyzed by spreading the concept of telling narratives (stories) thus permitting to determine their advantages: generating traditions, norms, values, rules, a positive effect on troublesome pupils and others.

Key words: *Storytelling, communication, telling narratives (stories).*

Storytelling Method е изкуството да се разказват истории, една от най- древните традиции в историята на човечеството. Да разкажеш история означава и да споделиш опит, да съживиш измислици, сънища.¹

Следвайки тази древна традиция много от анимационните филми на Дисни са изградени върху добре познати митове, басни и легенди, разкази и приказки от северноамериканския фолклор.²

Писателката Елиф Шафак, която от малка все измисляла истории на въображаеми приятели, споделя: „Аз съм разказвач на истории и единственият начин да се въздейства върху стереотипа на хората е чрез изкуството да се разказват истории“. От нея научаваме как още в османските времена имало пътуващи разказвачи, наречени „меда“. Те отивали в кафенетата, където разказвали импровизираните си истории пред публика. С всеки нов герой в историята, този меда променял гласа си, възплъщавайки го в себе си. Всеки можел да слуша, дори султанът. Историите им обикаляли извън всички предели: „Разказите на Настрадаин Ходжа“, „Синбад Мореплавателя“ и редица други, които били много популярни. И днес историите продължавали да обикалят, за да се разказват.³

¹ <https://www.edutopia.org/blog/storytelling-in-the-classroom-matters-matthew-friday>

² <https://dakelche.bg/2018/04/29/%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%BD%D0%B8-%D0%B8-%D0%B8%D0%B7%D0%BA%D1%83%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%B4%D0%B0-%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BA%D0%B0%D0%B7%D0%B2%D0%B0%D1%88-%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80/>

³ <https://eva.bg/article/34819-Elif-Shafak-Az-sam-razkazvach-na-istorii>

Кой не е слушал за Шехерезада и кой не е чел нейните истории?! С огромна смелост и остроумие тя успява да се справи с немислимото: след като поддържа страстта на владетеля всяка вечер, нощ след нощ със своите вълнуващи истории за чудеса, любов и опасност, той пощадява живота ѝ и я прави своя съпруга. Шехерезада спасява собствения си живот и този поне на хиляда момичета с хипнотизиращата сила на разказването на истории.

Това е тайната на разказаните истории: ние, хората, сме сурови, но и уязвими. Искаме да се видим отразени в другите и искаме да изпитаме истината (дори и това да не е винаги *факт*) - поради което обичаме да се потопим в болката и радостта от една вълнуваща история, за да повярваме, че тя може да бъде и наша.⁴

Като учител обичам да експериментирам и да търся различни подходи към ученици и родители. Старая се да създам атмосфера, в която да опознаваме истински себе си и хората край нас с плюсовете и минусите.

И това е моята стратегия - чрез общуване да изпробвам различни идеи и практики в сравнително приятелска среда, с цел придобиване на нови навици за справяне в различни ситуации.

За да бъда успешен учител, опитвайки се непрестанно да изучавам тайната на детската душа, трябва да съм преди всичко отличен комуникатор. Защото именно тази професионално-комуникативна компетентност щеше един ден да се окаже за мен най-важния инструмент, чрез който словото, речта и общуването се превръщат в образователни феномени с ясно изразени социални функции.

Целта на настоящата статия е подчертаване на ефективността на разказването на истории като инструмент за подобряване на общуването между учителите, учениците от началното училище и техните родители чрез метода „Storytelling“.

Трудно се „съжителства“ и общува с хора, които не са научени да разпознават собствените си чувства и не могат да ги „преведат“ правилно, така че останалият свят да ги разбере. Има такива, които се срамуват да споделят с околните за своите проблеми или различия. Искам взаимоотношенията ми с тях да се основават на приятелство, доверие, уважение, сътрудничество, затова задачите, които си поставям, са:

1. Да дам шанс на всеки родител и ученик да открие себе си, да разбере собствената си културна идентичност, като сам идентифицира своите вярвания, предразсъдъци, традиции, норми, ценности, правила и др.

2. Да предположи всеки от тях да сподели своите истории, които са най-често реални житейски разкази, като в това влагам скрито послание, че тези хора са важни за мен.

3. Да се опитам да разбере какво може да прави родителят, в какво е най-добър, независимо от неговата професия, независимо какво образование има, какъв етнос е, къде и как живее.

Настоящата разработка е резултат от съвместна дейност със 100. ученици от ОУ „Христо Ботев“, с. Лозарево, и техните родители.

Способите за споделяне са различни. И учениците, и родителите знаят, че винаги могат да ме потърсят по телефона или да дойдат при мен в училище, за да ги изслушам. Някои от тях искат да споделят на „четири очи“, други искат само да намерят някого, пред когото да разкрият колебанията и съмненията си.

За реализиране на моята стратегия успешно се апробира в нашето ежедневие методът Сторителлинг.

⁴ <https://sebezpoznanie.com/psihologiq/samopomosht/istoriitevjivota/>

През тази учебна година класът, на който преподавам, беше провокиран от една фондация за участие в конкурс. Трябваше да разкажем за наша проведена инициатива под форма на история, подкрепена със снимки, която ни е вдъхновила за създаване на нещо добро, за конкретни действия за помощ и подкрепа, за промяна към по-успешно и добро развитие на дадена идея. Целта беше да се стигне самостоятелно до извода, че единството е ключ, способен да отвори всяка врата; че като сплотен екип можем лесно да създадем добро, да дарим надежда и да окажем помощ.

Бяха изслушани различни истории с интимно-личен характер:

- за болни деца;
- за спасени куци врабчета;
- за приютени бездомни животни;
- за семейство, останало без майка;
- за родени тризначета...

Имаше обаче една история, която ни обедини и разкри дълбоката човешка солидарност на всички – учители, родители, ученици... Една лична трагедия стана наша обща трагедия. Герои в нея бяха членовете на едно пострадало семейство. Трите им деца са наши ученици. Една нощ къщата им се запалила и изгоряла до основи. Останали са живи като по чудо. Ние се почувствахме ангажирани да помогнем, защото всеки можеше да е на тяхното място.

Събрахме всички ученици и родители на среща. Разказахме тази история и организирахме благотворителна акция... Всеки дари средства... Посланието на тази история стигна до всички... Реакцията беше единствено възможната при тези обстоятелства – да бъдем хора, да проявим човешкото у себе си!

Въз основа на споделеното до тук можем направим следните изводи за Storytelling Method:

Споделената история обединява и вдъхновява всички, които я слушат; тя има силата да убеждава.

Storytelling въздейства преди всичко на емоциите, мотивира; някои от разказаните истории могат да служат за пример, дават шанса да открием или преоткрием себе си.

Storytelling предполага взаимодействие в екип, развива критическото мислене, създава увереност в личните способности.

Заклучение

В общуването с родителите и учениците се проектират ценности и норми, определящи комуникационната култура на учителя като представител на училищната институция. Затова отговорност на учителя е да утвърждава високи стандарти за комуникация, които да водят до добра ефективност на Storytelling. Методът подобрява всекидневно уменията да споделяме, защото никой не живее живота си сам.

Литература

[1] <https://www.edutopia.org/blog/storytelling-in-the-classroom-matters-matthew-friday>

[2] <https://dakelche.bg/2018/04/29/%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%BD%D0%B8-%D0%B8-%D0%B7%D0%BA%D1%83%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%B4%D0%B0-%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BA%D0%B0%D0%B7%D0%B2%D0%B0%D1%88-%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80/>

[3] <https://eva.bg/article/34819-Elif-Shafak-Az-sam-razkazvach-na-istorii>

[4] <https://sebezpoznanie.com/psihologiq/samopomosht/istoriitevjivota/>

[5] Иванов, С. Професионално педагогическо общуване. Универс. изд. „Епископ Константин Преславски“, Ш., 2004.

[6] Стоицова, Т. Живеем с другите. С., 1998

[7] Стоянов, Г., Медиацията като възможност за промяна на моделите на общуване при работа с ученици. Годишник на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, С., 2016.

[8] Цветанска, С., Предизвикателства в педагогическото общуване. София: Просвета, 2006.

[9] Цветанска, С, Комуникация на партньорството между учители и родители в училище. Универс. изд. СУ „Св. Климент Охридски“ 2006.

За контакт с автора:

Силвия Маринова Ангелова

e-mail: silviangelova777@abv.bg